

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu kierowniczych stanowisk partyjnych i państwowych PRL

Imiona: Juliusz
Nazwisko: Hibner
Miejsce urodzenia: GRZYMAŁÓW
Data urodzenia: 12-12-1912
Imię ojca: Szymon
Imię matki: Zofia
Znany/a też jako: Juliusz Hübner

Juliusz Hübner
urodzony/a 12- 10-1912 Grzymalów
Imiona rodziców: Szymon Zofia

Dodatkowe informacje: W PPR od 1944 r., następnie w PZPR. Żołnierz zawodowy, generał brygady od 18.07.1949 r. Do 1932 r. nauka w gimnazjum w Tarnopolu, jednocześnie pracował jako korepetytor. Około 1931 r. zetknął się z ruchem komunistycznym, pracował w agit-propie organizacji młodzieżowej [!], w 1932 r. aresztowany na krótko. Jesienią tego roku rozpoczął studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Lwowskiej, w trakcie studiów zaangażowany w działalność polityczną, technika centralna [!] oraz „masowa robota na dzielnicy młodzieżowej i terenie akademickim”, zaangażowanie polityczne uniemożliwiło ukończenie studiów. Dwukrotnie aresztowany w roku 1933 i 1934, po drugim aresztowaniu, za zgodą organizacji rozpoczyna działalność nielegalną, najpierw we Lwowie. Od maja 1935 r. w Warszawie gdzie pracował w Fabryce Metalowej ELZAW tam tworzył struktury: partyjną i organizacji młodzieżowej, współtworzył też klasowe związki zawodowe. Zagrożony dekonspiracją, na własną prośbę wysłany został przez partię do Hiszpanii. Od 16.02.1937 r. bierze udział w wojnie na terenie Hiszpanii, najpierw przydzielony do 20 Batalionu Międzynarodowego, następnie w 86 Brygadzie [!], od marca t.r. walczył na froncie w Andaluzji. W tym oddziale do jesieni 1938 r. najpierw strzelec RKM, potem dowódca drużyny, dca plutonu, komisarz i dowódca kompanii, komisarz i dowódca batalionu. Od stycznia 1939 r. w sztabie dywizji (dca płk Toruńczyk), w lutym t.r. po przekroczeniu granicy internowany w St. Cyprien (Francja), następnie w obozie w Djelfa (Algieria), gdzie przebywa do połowy 1943 r. dzięki interwencji sowieckiej zwolniony z internowania. Jako zastępca dowódcy ds. polityczno-wychowawczych 1 pp. w I DP im. T. Kościuszki wziął udział w bitwie pod Lenino, gdzie został ranny. W 1944 r. był zastępcą dowódcy Samodzielnego Batalionu Szturmowego, w okresie kwiecień — grudzień t.r. uczył się w Akademii Wojskowej im. Frunzego w Moskwie. Z początkiem 1945 r. został zast. dcy 37 pułku ds. liniowych, wkrótce potem oficerem do specjalnych zleceń [!] dowódcy II Armii WP gen. K. Świerczewskiego. Dowódcą 32 pułku VIII Dywizji II Armii WP był do czerwca 1946 r., we wrześniu t.r. mianowany zastępcą dcy KBW ds. liniowych. W dalszym ciągu szef sztabu KBW (wiosna 1948) a z początkiem 1949 r. dowódca tych wojsk. Jednocześnie zastępca dowódcy Grupy Operacyjnej „Wisła” ds. Korpusu Bezpieczeństwa Wewnętrznego (1947). Od maja 1951 r. mianowany dowódcą wojsk wewnętrznych MBP. Źródła: Archiwum Akt Nowych Centralna Kartoteka KC PZPR 7822, s. 11-13, 14, 18; Karta ewidencyjna pracownika MSW z Kartoteki funkcjonariuszy MSW.

Stanowisko	Komórka organizacyjna	Instytucja	Miejscowość	Partia polityczna	Data rozpoczęcia	Data zakończenia	Źródło informacji
Podsekretarz Stanu		Ministerstwo Spraw Wewnętrznych	Warszawa		24-08-1956	17-05-1960	Archiwum Akt Nowych Centralna Kartoteka KC PZPR 7822, s. 19, 22; Karta ewidencyjna pracownika MSW z Kartoteki funkcjonariuszy MSW.